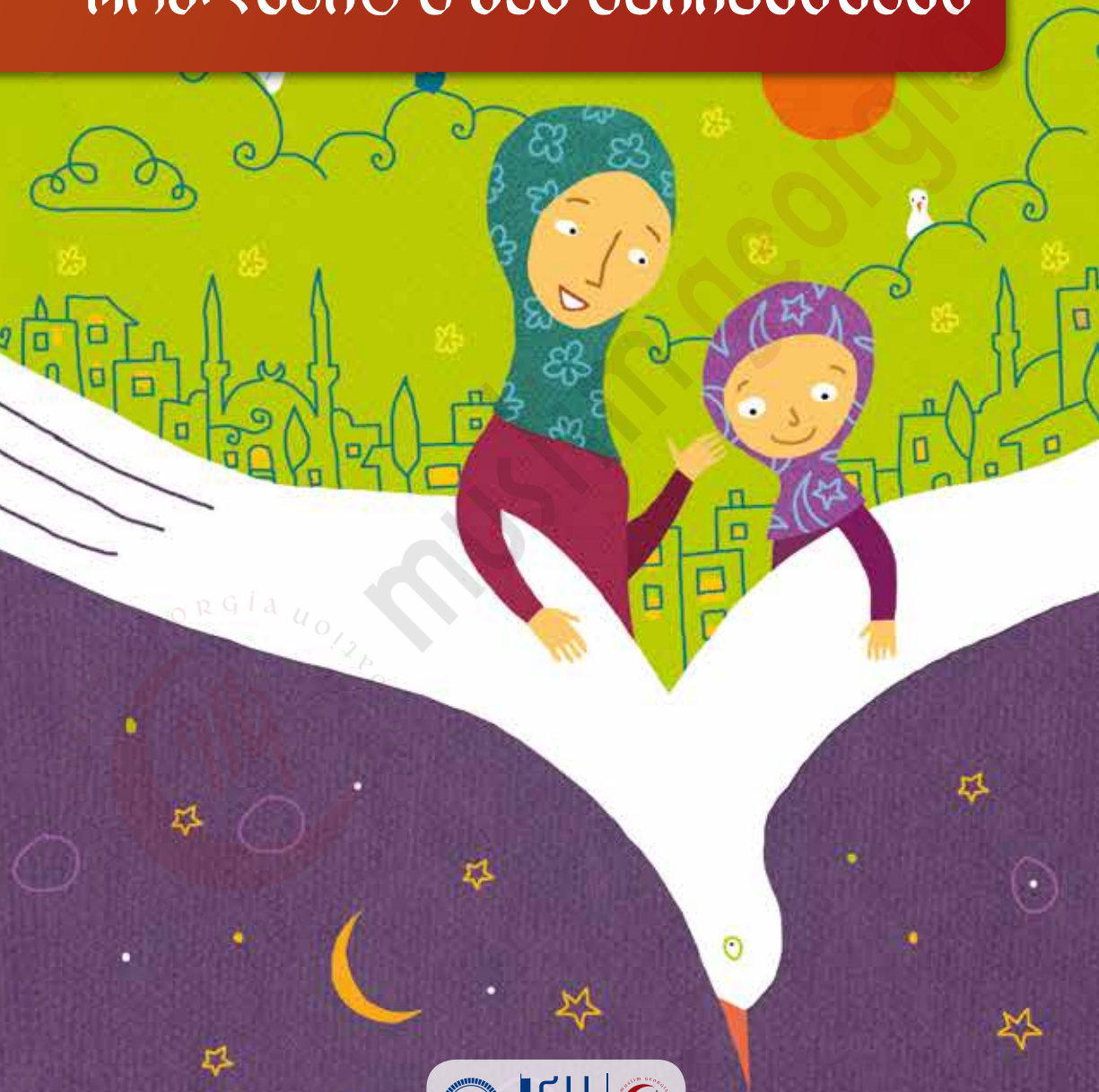

ქვიშვასი წიგნები, რომლებიც გზას გვიჩვენებენ

რსს
ავიუმბრელორა

ქვეყნის წიგნები, რომლებიც გზას გვიჩვენებენ

გამომცემლობის მმართველი:
დრ. იუქსელ სალმან

მწერალი:
პაციჯე დემირბა

მსაჯვარი:
ლსმან თურპან

კლავტინაცვლი:
დრ. ღმერ მენდღში

ტრადუცი:
ელით ატსლან

გამომცემლობის სკლემდვანელი:
მეჰმეტ ერდღან

გრაფიკის დიზაინი:
ლლდღმღთილ ჯ.ა.

ქართულად თარგმნა:
ნინო ჯახაბერი

ქართული გრაფიკა:
ზილალ ილღაი

ქვიჩუასი
წიგნები,
სომელების გზას
პვიჩვენებენ

საკჩევენი

ჩვენი ზუსევეტი, სახელქვეყნელო ღა პიღი	9
მღელვარებით სავსე ღღე	14
ყველგამ ლაგაზი აღვილი მას მკუთვინი	19
საუკეთესო წიგნი, საუკეთესო მებოგარი	23
მის წაკითხვას სწავლოვს	29
თუკამ სხვა წიგნევის ყოფილა	37
მითხარი, ვინ არის უმნი მებოგარი	43

ჩვენი ჩემპიონი, სახელმძღვანელო და პილი

დილით გაღვიძებისას, პატარა გოგონა თავს ძალიან კარგად გრძობდა. ჯერ კიდევ გუშინ კი სიცხისგან იწუხდა. ასე სწრაფად რატომ გამთქანმბრდა? ლოგინიდან წამოხსცა და ამ სისაბურთის გასაზიარებლად, დღასთან მიიტბინა. დღამისი გვრდით თათხში ყურანი ქრთმს კითხულმდა. პატარა გოგონა დღას გვრდით მიუქდა და ელთღებდა, დღამ კითხვა რამ დაასრულა, ათთბიადებულმა უთხრა:

- დღა თავს ძალიან კარგად ვგრძობ. რა სწრაფად გამთქანმბრდა. ვერ გამიგია რა მხდა.

დღამ უთხრა:

- ჩემი თინა, რა აბის ამში მიუხვდებელი? ექიმის დანიშნულმას ასრულმდი და მალე გამთქანმბრდა.

- რატომც ჩანს მართალი ხარ დღა. კარგი და შერ რას აკეთებ?

- ყურანი ქრთმს ვკითხულმ, ჩემი პატარავ.

- დღა ყურანი ქრთმს რაცემ კითხულმ?

დღას შვილის ეს ინტერესი მოეწონა.

- მისმინე შვილო, ალლაჰმა იმისთვის, რამ სწორი გვა გვეძოვა, ბებრთასი წიგნები გამთვრეგზავნა. ამ წიგნებში ისეთი რამები წერია, რაც აღამიანმა უნდა იცოდეს. ბებრთასი წიგნები პირველ რიგში იმას გვასწავლის, რამ კარგი აღამიანები უნდა ვიყოთ. სიკეთის გაკეთებისკენ, აღამიანების სიყვარულისკენ, სხვებზე დახმარებისკენ მოვრეწებმ. გვისწავნის, რამ ისეთი ქმრებრებისგან რატომბრდა:

ცუდი, ძვირფასი და მსგავსი ცუდი ქვეყნები, შობს უნდა ვიცოდეთ. ანუ სწორი გზის პოვნაში გვეხმარება.

-ღვთისმშობელი წიგნები რომ არ ყოფილიყო, სწორი გზის ვერ ვიპოვიდით?

ღვთისმშობელი ამ პითხვას პითხვითვე უპასუხა:

-ჩემი გოგონა, შენ იქმნის სიწყვეთისთვის რომ არ მთავრდებოდა და დანიშნულებას არ მიჰყვარდი, ასე სწრაფად გამთქანებოდი?

თინათი ცოცხალი ჩათვლიდა და სისხარულით იყვითა:

-გავიგე ღვთისმშობელი თქვამს გინდობდა. ძვირფასი წიგნები ჩვენი ცხოვრების სიყველავა.

ღვთისმშობელი გაიცილა. თინათს ამ დროს გვერდით მთავრიდან ბმის ციტილის ხმა შემოესმა. მასთან მიიბრინა. ხეთი-ათი წუთის შემდეგ სიცილით დაბრუნდა უკან.

-ღვთისმშობელი ვი გეცხვი შენ მაგალითს. ჩემმა პატარა ბებო იმ სათამაშოს პატარა ნაწილები ვერ ააწყო, რომლებიც ვერცხვით იყო. ქალღმერთი ნაწილები თვითმშობლისთვის რომ დაესადა, მარცხვად და სწორად ააწყო.

შვილის ეს მცოდნე გამომეცხვილება ღვთისმშობელი მთქვინა.

-ყოჩაღ ჩემი გოგონა, რომელიც დაბრუნებულხარ, - უთქვინა.

ქს საუბარში ობიჟეს მღეწონა.

- ჯატგი ჩემო გოგონა ახლა ქს მითხარბი. ბამღინიმი ღლის წინ, მამაშენმა ჭურჭლის საბრესი მანდანა ბომ მიციღა, ბოგობ ჯისწაგლე მისი გამოყენებამ?

- ინსტრუქციის სახელმძღვანელოღან ღღა.

- ანუ?

ობიჟემ ობთხმად:

- ყურანი დობიმი ჩყენი ცხოჭობის სახელმძღვანელოა, - ბდყეს ღა გაიციღეს.

ღღა- შვილი ლაპარაკობღენ ღა იცინოღენ, ამ ღბბს მამა შევიღა. ღაბაბელობმა ოცყობოღა.

ობნარბმა ჰბიბხა:

- ბა ღაგებარბა მამა, ბაცომ ხარ ღაბაბელო?

- ბა იდენება შვილო, შენი ობბბბსი ბბა ხომ ოდსეუბბბბბაწე წავიღა...

- ღიას...

- ჯგეუბის გიღს არ მიბყლოია, გზას აცღენია ღა ობბბბბბ ოსიამოხენება შეობხევიბა. ბლივის ობბბბბბ. ამიცომ ღავბბბბბბბ, - ობბბბ.

ღღა- შვილიმა ობბბბბბბბბბ გაღახეღა ღა გაეღბბბბბ. ობიჟე ობბბბბ ღა იბავეს ობბბბბბბ.

მამა ვერ მიმხვდარს იმ რა ხდებოდა და თინათმა აუხსნა:

- მამა, მე და დედაც ამ თემაზე ვსაუბრობდით. ჩვენთვის გიღობი ძალიან მნიშვნელოვანია. დედა ალლაჰმა გზის მაჩვენებლად ძვირფასი წიგნები გამომგვიგზავნა. ჩემი ძმა გიღს აბ მიჰყავს და ექსპერტისადაც გზა დაუკარგავს. ყურანი ძვირფასი ჩვენი ცხოვრების გზამკვლევაა. მას თუ მივყავით გზას აბ დაუკარგავთ და სწორი გზიდან აბ გადავხვებით.

მამამ შვილის სიტყვები რომ მოისმინა, გული აჩქარდა და შვილით იამაყა.

- მაშინ ხვალ სჯულის მერე ერთად წავიდეთ და შინთვის ყურანი ძვირფასი შევიღოთ, - უთხრა.

თინათს ძალიან გაუხარდა. დედას ანიშნა.

- მადრი დედა, ერთად ვიქცავთ. ყურანი ძვირფასი... ერთი, ორი, სამი...

ორვე ერთად: "ჩვენი ბეცუბი, სახელმძღვანელო და გიღია." თქვა და გაიცინა.

დაინახსოვრეთ

" ჭეშმარიტ გზად და მასწავლებლად მოტრეფეთათვის, რომელნიც ალაჟუნენ ლეცვას, გასტევენ ზედათს და მტეცევენ სწამთ საიდიოსი!" (ნემლი 2-3)

მეცხრე მთავარი მთავარი თემატიკა

თინათინი მეორე დღით სკოლაში წასვლისას ათვრიადებოდა იცოდა. მასწავლებელს წიგნის კითხვის შეჯამების მოეწყო, რომელშიც ყველა იღებდა მონაწილეობას. ვინც ყველაზე მეტს წაიკითხა და შინააბსცეს დაწერდა, პირველი იქნებოდა. ამიტომაც, თინათინი რთვობა კი დღეს გამონახავდა, წიგნს კითხულობდა. ნეტავ მისი მეგობრებიდან მასზე მეტი ვინმემ წაიკითხა? ვნახოთ ვინ იქნება პირველი. მასწავლებელმა ყველას შინააბსცესი წაიკითხა. თქვა, რომ ბოლო გაკვეთილის ბოლოს გამთავრებდა გამბარჯებულს. ზაბის დაბრუნებამდე 5 წუთი იცოდა დაბრუნდებოდა. მასწავლებელმა შედგენილი გამთავრება. თინათინი მეორე იცოდა. კლასიდან ერთ-ერთ მეგობარს მასზე ერთი წიგნით მეტი წაიკითხა. "ნეტავ უფრო მეტი მეიკითხა" – გაითვინებდა თინათინი. თქმულა, რომელსაც მასწავლებელმა გამთავრება, რომ პირველ სამ ადგილზე გასულს წიგნით დაჯილდოვებდა, თინათინს ბალიან გაუხარებდა.

– მასწავლებლო, შეიძლება ბოლოც ვთქვა? – ჰკითხა.

საკუთარი აზრების მეგობრებისთვის გაზიარება უნდოდა:

– მასწავლებლო, მიუხედავად იმისა, რომ პირველი ვერ გახვდები, კითხვა შემიძლება. ადრე ან მიუძება წიგნის კითხვა. ვთვლით რომ რომ მასწავლებელი იცოდა, თქმულა ბოლო უფრო ვკითხულობდი, მით უფრო მიუძება. გაგაცნობიერებ რომ თითოეული მათგანი განსხვავებულ სამუშაოს წაბმობდა. მეც ამ სამუშაოში გადავქვი და თითოეულისგან ახალი ბამ ვისწავლი. უკვე ბალიან მიუძება კითხვა.

ეს სიტყვები მასწავლებელს ბალიან მოეწონა.

– ბავშვებო, მინდა
ყვლამ განიცადოთ ეს
გრძნობა. თქვენმა მეგობარმა,
თინათმა, ნამდვილი საჩუქარი
მთიგო, კითხვა შეიყვარა. მე მსურს
რამე ყვლა თქვენგანმა კითხვა შეიყვაროს. ამისთვის კი
ვიდეო ერთ შუქიბრს მოვაწყობთ, – თქვა.

მოსწავლეები ამ ამბავმა გაახარა და სისხარულით ცაში
დაუკრესს.

რამე მშვიდი იყო იყო! თინათი ძალიან ბედნიერი იყო.

დღის მშვიდი იყო ჯერ არ დასრულებულიყო. მამამ
სიცოცხლე მისცა და თინათთან ერთად ყოველი დღის
საყიდლოდ უნდა წასულიყვნენ. დღის ბოლოს მამა თინათს
სკოლის ჭიშკართან ელოდებოდა. გასართულია მიიბრინა
მამასთან და ჩაესტა.

– მთლი ჩქარა წავიდეთ მამა, – უთხრა.

ამ დროს მამას მთლიუტზე დაუტყვეს. თინათის დედა
ბრკადა. თინათის პატარა ძმა, მუხტა, სახლში იყო და
ცოტოდა. მასწავლებელს იმ მოსწავლეებისთვის, რომლებმაც
მაღო ისწავლეს კითხვა, ბათვა მიუმაგრებინა. მისთვის კი
არ მიუმაგრებინა. ამიცოცხლე ცოტოდა. სამბალო დალმა არ
იცოდა რამე მომდებდებინა.

მამა– შვილია თავი ვერ შეიკავა და მუხტაზე
გაეცინათ.

სინამდვილეში ზამთრად მნიშვნელოვანია კითხვა, გაითვლით იმ წიგნს თინათმა. ეს აზრები მამას გაუჩიან. იმ დღის ამბები მამას მთქვამს.

– მამა, ჩემს იტგულივ ყოფილი მთქვამს იმაზე მიმიტოვებს, რომ კითხვა ძალიან მნიშვნელოვანია, – უთხრა.

– დიას შვილი. კითხვა ჩვენს ცხოვრებაში ძალიან მნიშვნელოვანია. სწორედ ამიტომ გამთავრებულა ალლაჰმა ბებრთასი წიგნები, – უთხრა.

მამა– შვილი ისე გაბრუნდა საუბარში, რომ ლამის წიგნის მალაზიას შეუმჩნეველად ჩაუტარეს. მთლიან წამს შეამჩნიეს და მალაზიაში შევიდნენ.

მამა შვილს დანაპირებს შეუხატა. წიგნის გამყიდველმა მათ ის თაბა აჩვენა, სადაც ყოველი ქართველი უნდა. თინათი არ იყო სათანადოდ მალაღი, ვერ მიწვედა თაბას, ამიტომაც მამამ აიღო ერთ–ერთი ყოველი ქართველი და მას მიუწვდია.

თინათმა ყოველი ქართველი ხელში რომ დაიჭირა, ალღუვა ვერ დამალა.

– მამა ზა ლამაზი წიგნია! თითქმის მთქვამს და მძინარით მძინარავს.

მედიტი იყო ასეთი წიგნის პატრონი რომ იყო. ამასთან ერთად მღვდლმართვას ისიც უმძლავრებდა, რომ ალლაჰის გამთავრების წიგნს წაიკითხავდა.

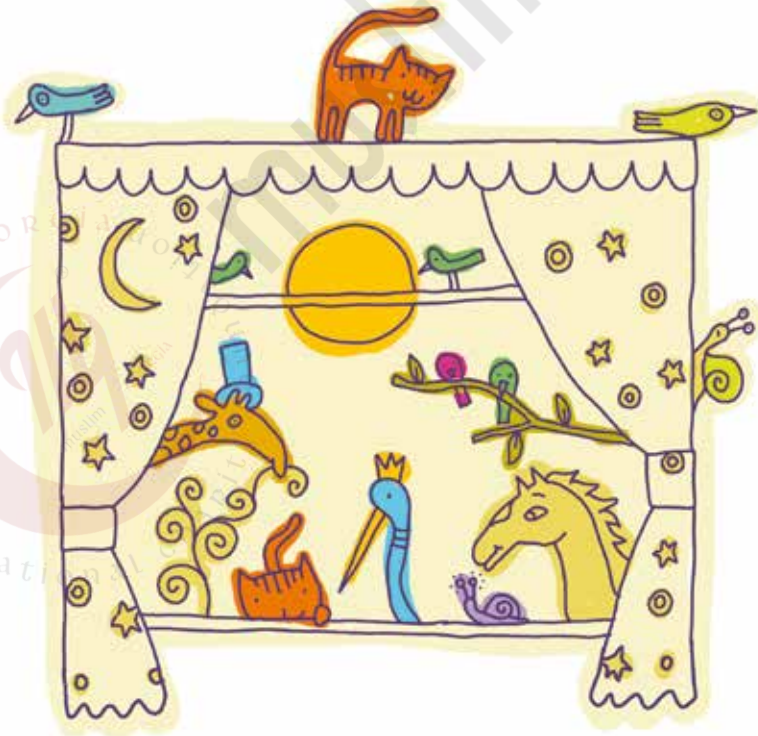
თინათი ალღუვებით უყურებდა ყოველი ქართველის ხან ერთ ხან კი მღვდლ მხარეს. უცებ შეამჩნია, რომ გამყიდველმა შეხედა და გაუღიმა. დამბრუნდა და თვითონაც ღიმილით უპასუხა. გამყიდველი მიუახლოვდა და უთხრა:

- მას კატგად მოუარტ. წიგნის თარბზე ყვლაზე ლამაზ ადგილას დადუი ჩუმ გოგონა. ის დიდი ალლაპის ჩუნდამი გამოგზაუნილი წიგნია.

გალიმებულმა თინაბმა თავი დაუქნია და უთხრა:

- კატგი ბიბია. მას კატგად მოუუელი.

სასლში დაბრუნებისას თინაბი მხლოდ ახალ წიგნზე თიქტბდა. ნუცავ ამ წიგნში ტა უწრტა? ალლაპი ტას გადმოგვცემდა? ზინ იცის, შუიბლუბა წიგნი მთლად წაუკითხა, შინაატსი დაუწრტა და მასწაულუბლისთვისაც უჩუნებინა.

ყველაზე ლაგაზი აკადემიი კას ეკუთვნის

თინათი ბოგოტე კი მივიდა სახლში, მაშინვე თავისი მთავრისკენ გაიქცა. ყურანი ქვინი წიგნის თაროზე ყველაზე მაღლა შემოდო და სისხატულით წამოწვა ლოგინზე. წიგნის გამყიდველ მიბიას ბრყვას მოქსმინა და წიგნს თაროზე საუკეთესო ადგილი გამთეყო. თანაც უნდოდა ზედა თაროზე შემოდო, ბომ ყოველგვარი დაზიანებისგან დაეცვა. აქამდე ასეთი კატეგი სარედაქტი არ მიოდო. წამოწოლილი ყურებაც კი ამშვიდებოდა თინათს.

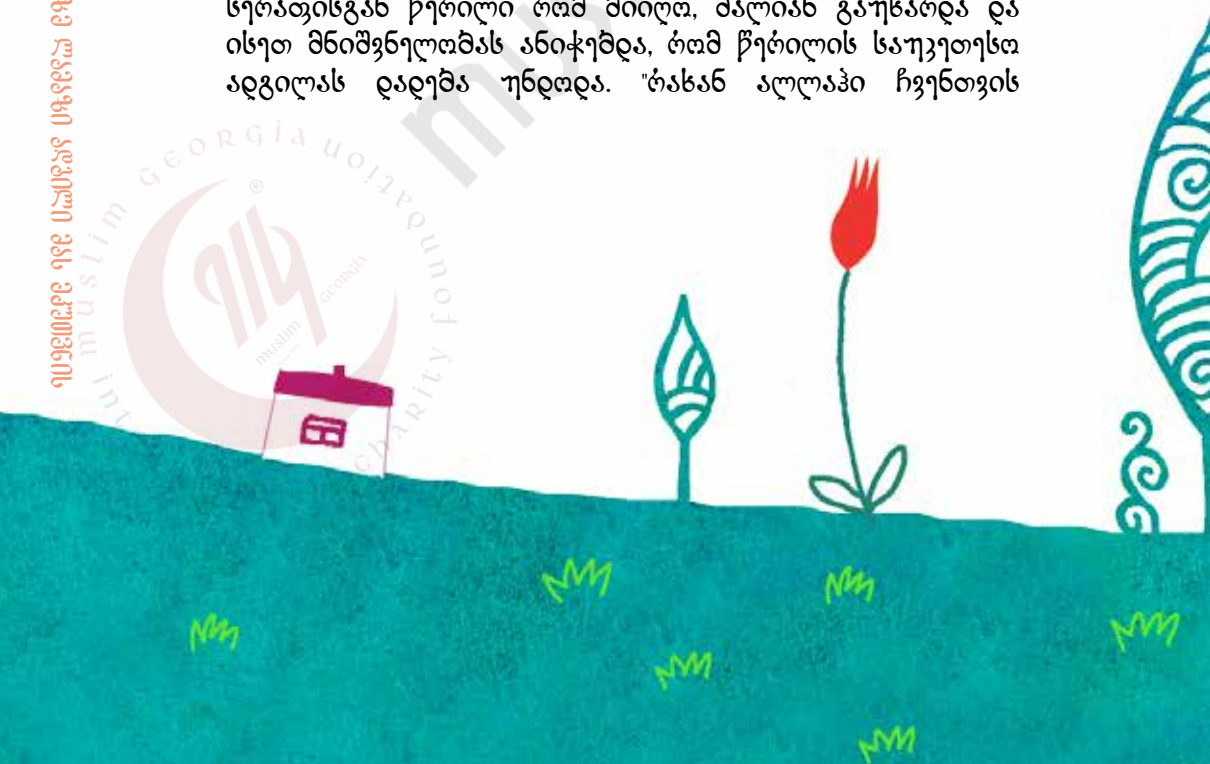
ლამაზი და დამლოლი დღის მოლოს ლოგინზე წამოწოლილს ბოგოტე ჩაებინა ვრე მისვდა. კატეგი ზატის სმამ გამთაღვიბა. მის მისვლამდე დედას მიერბინა და კატი გაოდო.

- დედა ვინ მოვიდა? - ჰკითხა.

- თოსცალიონი შვილო. შინთვის მეგობარს ქვინილი გამთეგზავნია.

თინათი გაიქცა და დედას სისხატულით გამთართვა ქვინილი. გასელო ქვლს მათი ქეჩიდან სხვაგან გადასახლოებული მეგობრისგან, სერათვისგან, იყო ქვინილი. ქვინილი გასსნა და წაიკითხა. სერათვი ქვრდა, ბომ ასალო სკოლას ვრე შეგეოა და თინათი ენაცრებოდა. "ნეცავ

შეგვებოდა ისევე ერთად ყოფნა და ღვაწლმის ერთად
დაწერა! იმის გამო რომ მანდ აბ ჯან, ღვაწლმის აბ
დაივიწყა, გასაგებია?– მეგობარს უბრალოდ. თინათი
წინადადებებს სწრაფად უთხულობდა. სასწრაფოდ წაბილის
მეორე მხარე ნახა. იმ სადებრებზე! წაბილი დასტულებულა!
ნეცაჲ უბრთ მეცო მთაწრაფა, გაბიბიბა. მეგობარი ისე
უყვარდა და ისე ენაცებებდა, რომ აბ უნებდა წაბილი
დასტულებულიყ. რომელ გაახარა მისმა წაბილმა! სტაბმა
წაბილი გამთგზავნით აჩვენა, რომ ბალიან უყვარდა და
აბ ივიწყებდა. წაბილი დაკეცა და თავის მთასში შევიდა.
წაბილი ყვლაზე ლამაზ ადგილას უნდა დაედ. სწორედ
მაშინ წაბილი რომ უნდა დაედ, მამის ნაჩუბარი ყუბანი
ბებრბი მთხვდა თვალში. მათთალია, ყვლაზე ლამაზ
ადგილას ის შემბედ. წიგნის გამყიდვლმა ასე უბრა.
ახლა ხვებებდა წიგნის გამყიდვლმა ასე ბაცომ უთხრა.
სტაბისგან წაბილი რომ მიბლ, ბალიან გაუხარდა და
ისეთ მნიშვნულობას ანიბებდა, რომ წაბილის საუკეთეს
ადგილას დადება უნებდა. "ბახან ალლაბი ჩვენთვის

ყვლაზჟ საცყატრლია, ჩყინთვის გამმგზაჟნილი წიგნი საუჟოთსა ადგილას უნდა შუჟინასა" თძვა თაჟისთვის. წიგნი თსცალითნმა მთუჯანა და ნუჯაჟ ალლაჟმა უს წიგნი ტღგატ გამმგვიგზაჟნა? თთასის ჟატი გააღლ და ღღას ჰჟითსა:

-ღღა, ალლაჟმა ყუტანი ძღტიმი თსცალითნს გამმაჯანა?

უჯღ ღღამისის სიცილი მთუსმა.

-ტა მთსდა, ტაჯღმ იციანი? -ჰჟითსა.

ღღა მიღტრ თთასიდან მასთან მიჟიღა და უთსტა:

-ჩიმთ ცჟმილთ, ტღგატ შიბღღა თსცალითნს მთუჯანა. ალლაჟმა ყუტანი ძღტიმი უტთ-უტთი ანგულთჯის, ჟუბტაილის, წყალთმით გამმგვიგზაჟნა.

თინატი ასლა მისჟდა, ღღას მასჟ ტაჯღმ გაეჯინა.

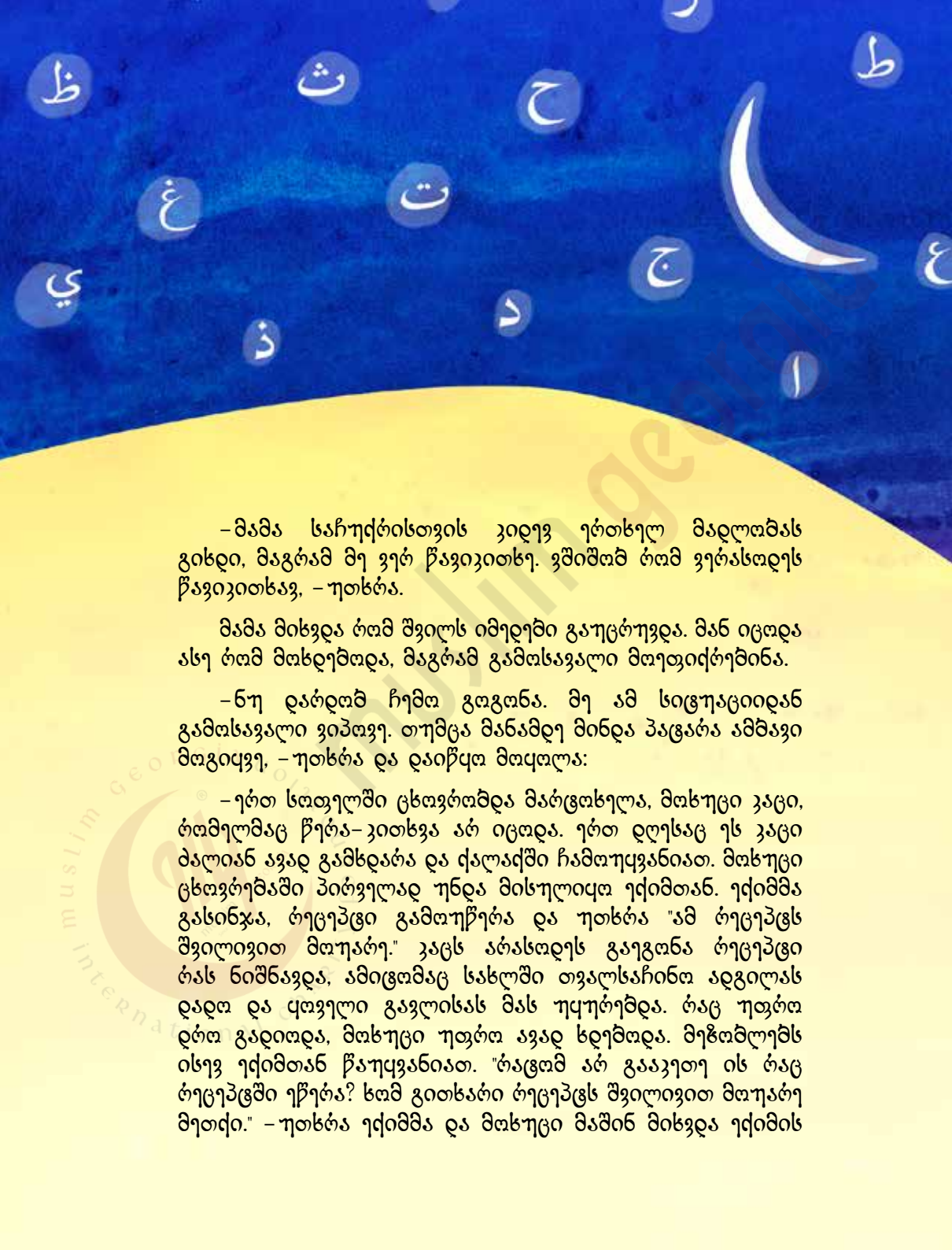
-მატლაც სასაჯილთ ჟითსჟა დამისჟამს, -თძვა და თჟითთნაც გაიჯინა.

საუკეთესო წიგნი, საუკეთესო პეპოპაკი

თინათი ოთახში ყოველი შესვლისასა და გამოსვლისას წიგნს უყურებდა. თინათს მისი იქ დანახვაც კი აზღვნიებდა. ზღვჯერ მცვრის წმინდდა, ყვლააჩუ საყვარელ წიგნს ჯღვნიდა და თავის ადგილას აზბრენებდა. ერთ ღღვსაც, მცვრის გადაწმინდისას, მისი ყურადღება ბალაცამ მიიპყრთ. ჯერ ყურანი ძვრბმს შვხედა, მერე სხვა წიგნებმ. ბა თქმა უნდა ყურანი ძვრბმი სხვა წიგნებთან შვღვარებით უთბლ ლამაზი იყთ, მაგბამ კიღვ იყთ ბალაც განსხვაავება. ეს წიგნი დანაბრენებთან შვღვარებით უთბლ სძელი იყთ. სისძე უთბლ დიდს აჩენდა, მაგბამ ნეცავ სხვა მიზეზის გამც სთმ აბ იყთ სძელი? ჩათვიძბდა... უცვბ თავისი მეგბბბის, სვბათვის, გამეგზავნილი წვბილი გაასხენდა. ნეცავ უთბლ დიდი ყთვილიყთ, გაივლთ გულში. ის ბალიან უყვარდა და მასთან უთბლ მეცის გაზიარება უნდლდა. "ალბათ იმის გამმ, ბთმ ალლახს ბალიან ვუყვარვართ, ასე დიდი წვბილი გამეგვიგზავნა. ჩვრნ ვუყვარვართ და ჩვრნი ბეღნიებბა უნდა, ამიცთმაც გვისსნის იმას თუ ბა უნდა გაავაკუთთ" – თქვა თავისთვის. წიგნი ასლა უთბლ მეცად უყვარდა. ამ აზბმა სულიებად უთბლ დამმშვიდა. სასწბათლდ უნდლდა წიგნის წაკუთხვა. წიგნებმი მსლლლდ იმისთვის აბ აბსენბბენ, ბთმ გიყვარღვს და აკლცთ, წაკუთხვაა საჭბბლ. უნდლდა ჩძბბა წაკუთხა და გაეგლ ალლახბმა ხალსს ბა გადმლსცა. წიგნი გადაშალა, უყურბა, უყურბა... დამწუხბდა. მისთვის უცნბმი ასლვბმი იყთ. "შეუბღვბღლია, მე ამას ვერ წაკუთხვა! ვერც ვისწავლი! ბალიან ბთულია." – თქვა. უცბბად იმეღვბმი გაუცბრუვდა. იმ წუთასვე გამევიდა ოთახიდან და მამასთან მიბბბინა. მამას ჯერ კიღვ აბ ვბბინა.

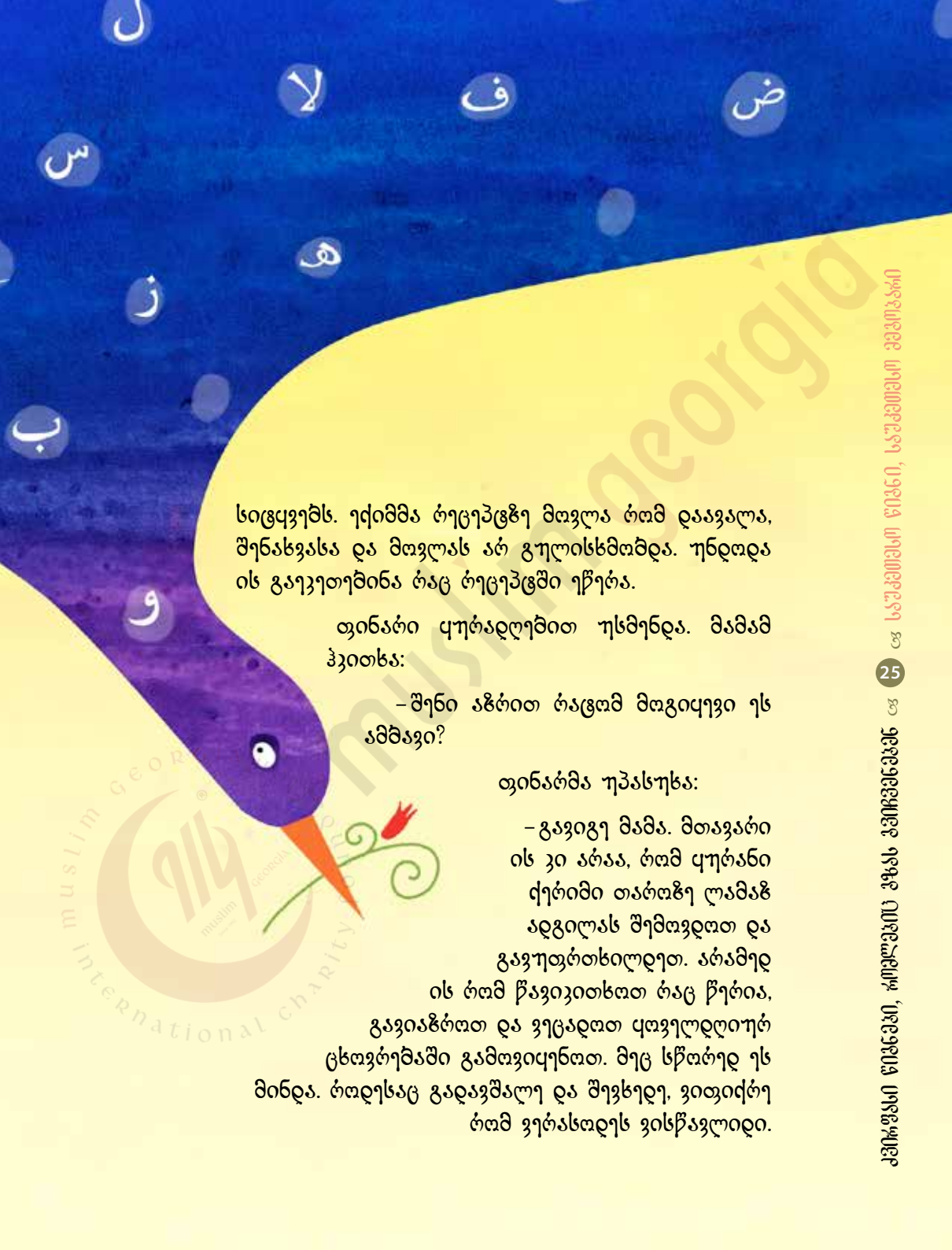

-მამა საჩუქრისთვის კიდევ ერთხელ მაღლობას გიხედავ, მაგტამ მე ვერ წაფიქვითხე. ვშიშობ რომ ვერასოდეს წაფიქვითხავ, - უთხრა.

მამა მიხვდა რომ შვილს იმედები გაუტრუხდა. მან იცოდა ასე რომ მოხდებოდა, მაგტამ გამოსავალი მოეფიქვინა.

-ნუ დაბნობ ჩემი გოგონა. მე ამ სიტუაციიდან გამოსავალი ვიპოვებ. თქმეც მანამდე მინდა პატარა ამბავი მოგიყვებ, - უთხრა და დაიწყო მოცოლა:

- ერთ სოფელში ცხოვრობდა მარტოხელა, მოხუცი კაცი, რომელმაც წიგნ-კითხვა არ იცოდა. ერთ დღესაც ეს კაცი ბაღიდან ავად გამხდარა და ქალაქში ჩამოუყვანიათ. მოხუცი ცხოვრებაში პირველად უნდა მისულიყო ექიმთან. ექიმმა გასინჯა, სრუტევი გამოუწიგნა და უთხრა "ამ სრუტევი შვილივით მოუარე". კაცს არასოდეს გაეგონა სრუტევი რას ნიშნავდა, ამიტომაც სახლში თვალსაჩინოდ აღვიდა და დღე და ყოველი გაულისას მას უყურებდა. რაც უფრო დრო გადიოდა, მოხუცი უფრო ავად ხდებოდა. მეზობლების ისევე ექიმთან წაუყვანიათ. "რატომ არ გააკეთე ის რაც სრუტევიში უწიგნა? ხომ გითხარა სრუტევი შვილივით მოუარე მეტე." - უთხრა ექიმმა და მოხუცი მაშინ მიხვდა ექიმის

სიტყვების. ეძიებთ რეკონსტრუქციის მთელი დაავალი, შინაგანსა და მთელს ან გულისხმობდა. უნდა იცოდეთ ის გაუგებრობა რაც რეკონსტრუქციის ექნება.

თინათი ყურადღებით უსმინდა. მამამ ჰკითხა:

-შენი აზრით რაც უნდა მთავარი ეს ამბავი?

თინათმა უპასუხა:

-გაგიგო მამა. მთავარი ის უნდა არაა, რომ ყურანი ძირითადი თანამდებარე ლამაზად გილას შემოვლთ და გაუგებრობა იქნება. არამედ ის რომ წავიკითხოთ რაც წიგნი, გავიხატოთ და ვეცადოთ ყოველდღიურ ცხოვრებაში გამოვიყენოთ. მეც სწორედ ეს მინდა. რომელიც გადავშალე და შევხედე. ვითვლი რა რომ ვინაა დღის ვინაა დღი.

غ

ث

م

و

د

س

ل

ش

ن

ه

ي

ق

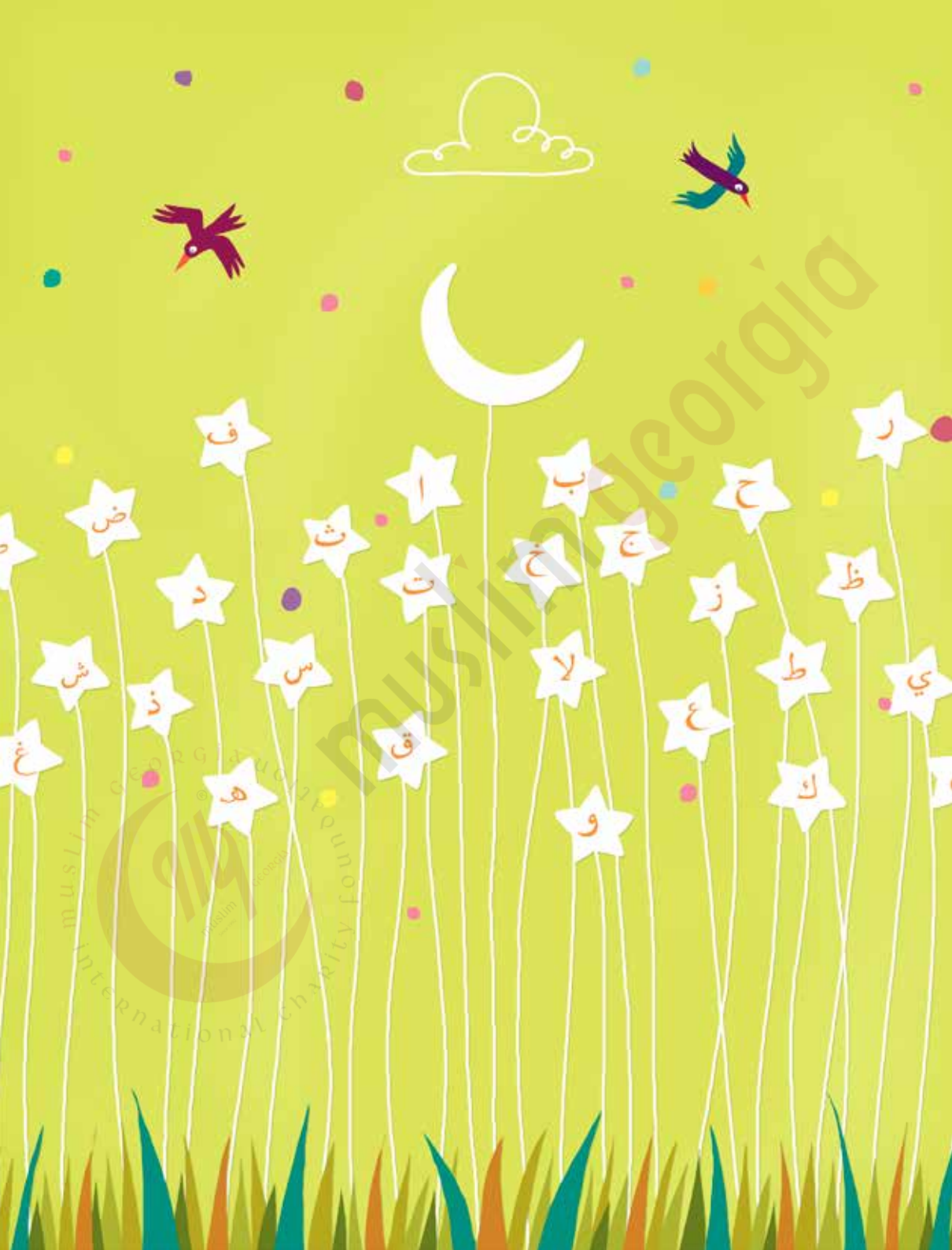
Muslim International Charity

Muslim99.com

-ნუ დანადგლიანდები ჩემი ლამაზი. ყურანი ძეგლის საყიდლად რომ მივდივით, ვიცდო ეს პრემიუმია წამოიჭრებოდა. ამისთვის გამოსავალს ვეძებდი და ვიპოვე. და თავიანთ ველაპატარა, რომელიც გვყრდით კურსში ცხადობს. მას სურს რომ ყურანი ძეგლის კითხვა გასწავლოს. ხვალ სკოლის შემდეგ, შეგიძლია მასთან შეიარაღო. თავისუფალი ღრის მისვლით, შეგიძლიათ ღრე გამოცათ. შინც ღმერთის ნებით სულ მალე ისწავლი კითხვას.

თინათს ბალიან გაუხატდა. მთაში მიიტბინა, ყურანი ძეგლი აიღო და აკცია.

- ადამილე მხლელე შინი გატყანი მთმწინდა, მაგრამ ხვალღან კატგად გაგიცნომ და ღაჟმეგომბრებით, - უთხრა. შემდეგ საკუთარ თავზე გაეცინა, წიგნს რომ ელაპატარებოდა. ცუდილად არ უთქვამთ რომ წიგნი საუკეთესო მგომბართია! რასან ალლაჰის გამომგზავნილი წიგნი საუკეთესოა... საუკეთესო წიგნი საუკეთესო მგომბართი გახდებოდა. "მე თუ არა, სხვა ვის უნდა გაუხატდეს"- ჩაილაპატარა თავისთვის. ახლა უკვე შეიძლება მშვიდად დაიბინა.

მის წაკითხვას სწავლობს

ფინანსები იმ დღეს სკოლიდან ბოლომდე ვი გამოვიდო, ისე რომ სახლში ანც შვიანა, გვრდით სადაბნაზღესკუნ გაიქცა, ბომბოზრც მამამ რთხრა. ფაფმამ ღიმილით მიიღო და შვიპაფიქა. გადაწყვიცეს კვირამი სამი დღე, მხლოდ თითო საათი ვმეცადინათ. დამშვიდობებისას გასასვლოლში ფაფმამ რთხრა:

– მისვლისას ამდესთის აღემა ან დეგავიწყდეს. ყრანის სკოლში აღემაბდე განმანვით მის მიმანთ პაფივისცემას გამიფსაფავთ.

ფინანსმა კარგიო რთხრა და თავი დეოდნია. თემცა ამდესთის აღემა ან იცდდა. ანაუშაფსო თქვა. რასან დედა ყოფლო დღე ყრანის ქრთის კითხლომის, მას ეცდინება და მისგან ვისწავლი, გაიფიქრა.

სახლში მისვლისას პირფლი რაც გააქეთა ის იყო, ბომ დედას კკითხა ამდესთი ბომბო ალო. დედამ რთთი წრთი დლოდრება სთხფა და თთახიდან გავიდა. პაფობა წიგნიო დამბრნდა. ფინანსს გაეწოდა და რთხრა ბომ გადაეშალა. ფინანსმა პაფობა, საყვარლო წიგნი გამობრთვა. ბოდესაც გადაშალა, დინასა მის მსგავსად პაფობა ბავშვიბის ფოფოები, თე ბომბო ასრლოებდენ განმანვას. ბიგის მისოდვით ამდესთის ყვლა მობრბომას აჩვენებდა. მათე ყრბით სრლოიად მარცვიად შებლობდა ამდესთის აღემა. დედას მადლომა გადაეხადა. წიგნის მისოდვით ამდესთი აილო. რა კარგია ამდესთის აღემა! პირი, ცხვირი, სახე, მკლავები, ფესები... ყვლაფერი დამინა.

ასლა მივხვდით, თქვა. ყურბანი ძეგლები, რომელიც ასლა უკვე ჩემი საუკეთესო მეგობარია, მასთან მისვლისას უნდა რომ სურათი ვიქნები. დასე ერთი ამ მეგობარს, უკვე რაღაცემ მასწავლის! საუკეთესო მეგობარი სადმეს შეუდგა. ვითვას რომ დავიწყებ და მასთან დღეს გავეცნობ, ვინ იცის მერე რამდენ რამეს მასწავლის, თქვამდა.

დღეები მალე გადიდა. თინათი თვცმასთან სიანთლით ყურბანი ძეგლების ვითვას საკმაოდ დაეუფლა. იმის გამე, რომ ვერაში მსვლელ სამი საათი მეცადინეობდა, გაკვეთილების მდმზადებაშიც ან ეშლებოდა სელი. თინათი თქვამდა, "მეგონა ძალიან თთელი იქნებოდა, მაგრამ ასე ან ყფთოლა." ის ასევე, რომელიც ასე თთელად გამეიყურებოდნენ, მარცხვად დასასწავლი აღმეჩნდა და ის უკვე ვითვლდებოდა. უცე მასელში მდმზდატი ამმავი გაასსენდა. ყურბანი ძეგლების ვითვასას მისი მამთა ანავისთან საუბრდებოდა. თითქმის მასში იკარგებოდა. ერთსელ ვი თინათის პაცატა მმი, მიესცავთ, მამთასთან ყურბანი ძეგლების ვითვასას მივოდა და ისევე რომეც ყფვლთვის, ჩვეული ანცემა დანიყო. მამთამ ყურბანდებოდა რომ ან მიაცეცია, გაჯიუცდა, წვერზე ვი დაეძარა და პასესელ ელდებოდა. მამთას ანათვერზე ჰქედდა რეაცეცია და ცირილით გაიცეცა დღესთან.

- დედა, მამთა გამინაყოყნა, ან მელაპატაკემა, ან მპასესელს, - თქვა. დეამ სელი ჩაჰვიდა, მამთასთან მივოდნენ და მისვლა რამეც იყო სადმი.

- მდმისმინე შეილო, ადამიანი ყურბანი ძეგლის რომ ვითვლდმს, ან უნდა შევაწესლო. იმის გამე რომ ყურბანი ძეგლის ვითვლდმს, ვერ გიპასესელს, - თქვა. ანთ მამთა მიესცავთაზე ან იყო განაყოყნებული. ყურბანი ძეგლის ვითვლდებოდა და ამეცეცე ვერ უპასესა. წყნარად ელდებოდა, ვიდრე მამთა ვითვას დაასრულებოდა.

ბავშვებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი სასაშუალო განათლება. მშობლებს უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა. მშობლებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი ცოდნა და უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა. მშობლებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი ცოდნა და უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა.

ბავშვებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი სასაშუალო განათლება. მშობლებს უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა. მშობლებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი ცოდნა და უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა.

ბავშვებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი სასაშუალო განათლება. მშობლებს უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა. მშობლებს უნდა ჰქონდეთ საკმარისი ცოდნა და უნდა შეეძლოთ მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა.

უნდა შეეძლოს მათთვის საჭირო განათების უზრუნველყოფა.

სასკოლოში, ნეცაჲ ხომ არ ვაწუხებ? – დარწმუნებული თვითმხილველი.
ეს თვითმხილველი ხომ გაუჩინებია, თვითმხილველი უთხრებია:

– ჩემი თვითმხილველი, ასეთი ხომ არ ხომალტი ითვითმხილველი? ხომ თვითმხილველი
უნდა არ მარტოებ, შინი მისვლა მისხატებს. თანაც ჩემი
შუამდგომელი ხომ ამხილველი, "ადამიანებისგან ყველაზე
ბევრთვასანი ისინი არიან, ვინც ყოველანაირს სწავლობენ და
ასწავლიან." ამიტომაც, შინი მისვლა არა მხოლოდ შინთვის,
ჩემთვისაც ბალიან კარგია.

თვითმხილველი გაუჩინებია.

– ეს ხომალტი რაი? აქ მისვლით მეც კარგი ადამიანების
ბიძებს მივუყვებინებ?

– დიას თვითმხილველი. შინ საუკეთესო ადამიანებიდან ერთ-
ერთი ხომ!

– რაი, მე აქ სასწავლოდ მივდივარ. თანაც ხომ
ვისწავლი, მერე სხვასაც თუ ვასწავლი ორჯერ უფრო კარგი
ვიქნები?

თვითმხილველი ამ კითხვას ღიმილით უპასუხებს:

– დიას ცუდილთ გთვითმხილველი, ორჯერ უკეთესი იქნები!
თვითმხილველი გაუჩინებია.

დავითის სკოლაში

ადამიანებისგან ყველაზე ბევრთვასანი ისინი
არიან, ვინც ყოველანაირს სწავლობენ და ასწავლიან.
პრ. მუჰამედ (ს.ა.გ.)

International Charity Foundation
Muslim

Muslim Georgia Foundation & International Charity

Muslim Georgia

თუჩვე სხვა წიგნების ყოფილა

ფინანსები უკვე ჩვეულებად აქცია და ბოლომდე
კი გამომწვევად თავისუფალ დროს, ყუბანი ქობის
კითხულობდა. ეს მას აზიზიერებდა. თავს ალლაპთან
უფრო ახლოს გრძობდა. ამავდროულად საკუთარ ქცევებს
უფრო მეტ ყუბადლებას აქცევდა. ყუბანი ქობის
წაკითხვის შებდე, თუბქულად განმარტობას კითხულობდა
და ცდილობდა ცხოვრებაში გამოყენებინა. ყოფილ დღე
ახალ რამეს სწავლობდა. კლასის მეგობარი, ესმა, ბომბლიც
ფინანსის გვერდით ჯდებდა, მასში ბოლო დროს ცვლილებებს
ამჩნევდა, მაგრამ მიჭჭს ვერ ხვდებდა. ერთ დღესაც ვერ
მითმინდა და ჰკითხა:

– ფინანს, შინ ყოფილთვის კარგი მეგობარი იყავი, მაგრამ
ბოლო დროს შინში ცვლილებებს ვამჩნევ. თითქმის უკუთესი
გახდი. მხოლოდ ჩემს მიმართ კი აბა, ყველას მიმართ.
ცდილობ აბავის რჩებო, ვინმე ცუდად თუ მდგმართავს აბ
ეპასუხები. შინში ეს ცვლილება რამ გამოიწვია?

სინამდვილეში ამ კითხვამ თინათი გაახსატა. ეს იმეტი მეცყეულეშია, თმ მსლოდ ქაკითხული კი აბ ტრეხოდია, აბამედ ცხოდრეშიც შებლო ქაკითხულის გამეყენება.

- ალაჰის გამეგზავნილ ქიგნს გვითხულომ და მეტრ ტამეს ვსქავლომ, - უპასუხა.

- ტმელს? - ჰკითხა ესმამ.

- ტმელი იდნება? ალაჰმა ტამდენი ქიგნი გამეგზავნა? ტა თქმა უნდა ყუტანი დქტიმიდან ვსქავლომ, - უთხრა.

- ალაჰს სსვა ქიგნებიც გამეუგზავნია, ამიტომ გვითხე, - უპასუხა ესმამ. თინათი გაეცდა. ესმამ გააგბებულა:

- დიას, შატშინ ყუტანი დქტიმის კუტსეშე ტმ დავდითდი, მასქავლეშეშე ასე გვითხრა, მაგტამ ზუესცად აბ მასხეშ.

თინათი ამან ბალიან დაინცეტრესა. ესმას შესთავაზა:

- ტანან აბც უბთმა აბ ვიცით, უბთად მთვიბით და გავიგთ. ტას იცყვი?

ეს შემთავაზებმა ესმასაც ძალიან მოეწონა.

- ჰატგი, მაგტამ ტღგლტ მღვიბილთ ინტლტმაცია, სად შეგვიბლია ნასჟა? - ჰკითხა. სკელის ბიბლილთუკა გაასსყნდათ. ჟტად ბიბლილთუკაში წაჟიღწენ. ბიბლილთუკაში მღმჟშაჟეს ოტსტრეს, ტისი მღბიღმაც სჟტღდათ. მანაც თატღღან ჟტთი წიგნი აიღღ და მიაწღდა.

- შეგიბლიათ ამ წიგნში თღწენთჟის სასჟტრჟლი ინტლტმაცია ნასლთ, - ოტსტა. წიგნს ეწჟტა "ბჟიტტასნი წიგნჟი". ტღგლტც ჟანს ალლაჰს მატთლაც ტამღწნიმჟ ბჟიტტასნი წიგნი გამღეგჟაჟნა. ინტრტრესით ღაიწყეს კითხჟა. "ალლაჰმა ლთსი ღიღი წიგნი ლთს შჟამაჟალს გამღეგჟაჟნა" - ეწჟტა. ღწჟმლთ განმატტრჟმაც ჰღწღდა. კითხჟა განაგტბჟს. "ამ ბჟიტტასნი წიგნჟიღღან ჟტთ-ჟტთს თჟჟრატთი ჰღწია. ალლაჰმა ეს წიგნი შჟამაჟალ მჟსას (მღსჟ) გამღეგჟაჟნა. წიგნი, ტღმჟლიც ალლაჰმა შჟამაჟალ ღაჟოტს (ღაჟითი) გამღეგჟაჟნა, ჟჟმჟტი ჰღწია. ლთსი ღიღი წიგნიღღან მჟსამჟს ტიგია. მას ინჟილი ჰღწია." აღ თენატმა შჟისჟჟნა.

- ააა, ჟჟნს გჟრტღით კლასში ჟტთ გღგლს ინჟი ჰღწია. ასჟ შეგვიბლია ღაჟიმაასლჟრლთ, - თღწა. ესმას თენატის სიტყჟჟი სასაცილღღ ჟრჟნა და გაიციღწეს. მტრჟ გაასსყნდათ ტღმ ბიბლილთუკაში იყწენ. თაჟჟი ტღმ აწიჟს, ღაინასჟს იღ მღმჟშაჟე გღგლმ საჟჟენწბჟლი თითი ტრჟრთან მიიღწანა "ჩჩჩ!" - ს საჟჟენწბლად. ეს ღაინასჟს და ჩრემად კითხჟა

გააგებულეს. "ინჯილი ჰაზრეთი ისას (იესო) გამთუგზავნა." ამჯერად კითხვა ესმამ შიქცყვიცინა:

- თბიჯე ასე "ი"- ზე იქცემა. ინჯილი- ისა, მატცივად ღავიმახსლვბთ, - თქვა. ისე ღავიქცლათ მიმლილთკაში ტლმ იცუნენ. მიმქშეჯე გლგლნას თითი ისე ტლმ ატ ღავნახათ ცუქითან, ტლმელიც "ჩჩჩ"- ს აღნიშნავდა, თავი აღატ ასქიეს და ხმაღაღლა გაიცინეს. კითხვა გააგბბლეს. "მლლ ქიგნი, ყუტანი ქტიმი, ჰაზრეთ მიჰამმიღს გამთუგზავნა" - ქქტა. ტლგლტც ჩანს ალლაჰმა მლლს ყუტანი ქტიმი გამლგზავნა. ღანატჩენებს ტა მლუვიღა? თინატი ამ კითხვაზე პასუხს თიქტლმდა. სქლტლ ამ ღლლს ზატ ღატკეს. თინატმა ამ კითხვაზე პასუხი ვტ გაიგლ. ინცუტესის ღასავმაცლთლიღლაღ მიმლილთკაში სახელი ჩააქტინა და ქიგნი ქაილლ. ესმას უტხტა:

- ატ იღატლლ, მი ქავიკითხავ და შენ აგისენი. მილალამღდა, ღავალბიბის ღასტლუბის შიმღე

წამოღებულნი წიგნი გადაშალა და პითხვა დაიწყო. გაიგო, რომ აღარ გამოგზავნილი წიგნებიც ალლაჰმა გამოგზავნა. იმ წიგნებზე მსალოდ ეს არ შეუცდებია, ისიც გაიგო, რომ აღამიანებს ისინი შეუცვალა და გაუთქვინა. დღეს ტაც აბის, ისინი ოტიგინალი არაა. ალლაჰმა ამიტომ გამოგზავნა მსალო წიგნი, ყუბანი ძებნი. მას ჟრტ შეცვლიდნენ, ტადგან აცნობა რომ ის მას დაცივდა.

მიტრ დღეს სჯალაში რომ მივიდა, ესმას მღუყვა ტაც წიკითხა. ესმამ უთხრა, რომ ყუბანი ძებნი მსალო უბნდა.

-ტა თძმა უბდა გასწავლი. თანაც ოტიმად კარგი ვიძენი, -თძვა და გაიცინა.

-უკატრავად, ჟრტ გავიგი, -უთხრა ესმამ. თინატს გაყლიმა და უთხრა:

-ატაუშავს, მიტრ აგისხნი.

აბაჯის აწყნინების, სხვები ეყვანება და კეთილი იქნება. ალლაჰმა ეს წიგნი მთელ კაცობრიობას გამთუგზავნა. იმიტომ რომ ყველა ბალიან უყვანს, უნდა ყველა ბედნიერი იყოს. ალლაჰმა იცის, აღამიანები თუ იმის მისეღვით იცხვებენ, რაც იქ წერია, ბედნიერი იქნებიან. ნეტავ ყველა ხვდებოდეს ამას! ანც ღმირი იქნებოდა ამ ქვეყნად და ალანც ჩხუბი. აბაჯინ მუკლავდა, მდიპაბაჯდა და სხვას სიმშვიდეს ან ღაუბლავდა. ნეტავ შესაძლებელი იყოს, რომ ხელში მიკრთვნი ავიღო და მთელ მსოფლიოს ვუთხრა ეს ყველაფერი? მაგბამ ასე მატვიჯია ეს ყველაფერი? ჩვენს შუამავალს ბოგობ უწვალთ, აღამიანებისთვის ალლაჰის გამთგზავნილი წიგნი რომ აქსნა!

მე ყურანი ქების ბომ ვკითხულბ, ჩემში ალლაჰისთვის მადლობის გაღაცდის სურვილი იღვიბებს. ალლაჰი ყურანი ქებისში ღამეზე, ღღეზე, მთებზე, ხეებზე გვესაუბრება. ამ სამყაროზე და მის გაჩინაზე გვიყვება. სურს რომ ამ ყველაფერზე დავთიქტტო. ანუ ჩვენ იბგვლით ანსებულ სილამაზეს გვაჩვენებს. ამბობს, რომ

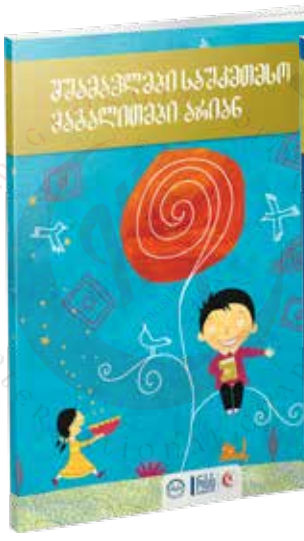
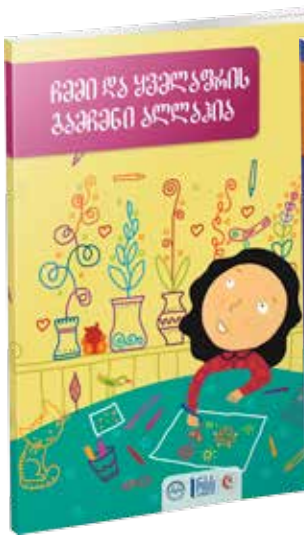
ყველა ეს სილამაზე ჩვენთვის გააჩინა. დიას, ჩვენ იმდენად ვუყვართ, რომ ყველაფერი ჩვენთვის გაუჩინია. ჩემი აზრით, მისთვის მაღლობის გადასასდელად ყურანი ძირითადი სწავლა უნდა ვიკეთებო. თანაც ბევრ უფრო მეტს წავიკითხავთ, მით უკეთ ვცნობით ჩვენს გამჩენს, დიად ალლაჰს. უფრო მეტად გვიყვართ და უფრო მეტად ვცემთ პატივს. ღვთისმსახურებას, ჩვენთვის გამთავრებისთვის მაღლობის გადასას და ვალდების გადასას ვსწავლობთ. ამასთან ერთად, ალლაჰი ყურანი ძირითადი იმასაც გვიხსნის, ადრე რომელიც ცხოვრობდა ხალხი. მათ შეცდომებს გვიხსნის და უნდა რომ მათ შეცდომებზე ვისწავლოთ. აი ასე ძლიერ ვუყვართ ალლაჰს! ყურანი ძირითადი იმ ნამდვილ ცხოვრებაზე გვიხსნის, რომელიც იმ ქვეყანაზეა. გვიხსნის იმიტომ, რომ ჩვენს ქვეყნებს ყურადღება მივაქცევთ. ყურანი ძირითადი ძალიან მეტი რამ ვისწავლო. ინტერმედიის და უსწავლოები სახინაა. ყველა წავიკითხავთ ახალ რამებს ვსწავლობ. ამავდროულად, ის ჩემი საუკეთესო მეგობარია. მუდამ სიკეთისკენ მიმიწოდებს. ცდილობს ცუდი ქვეყნისგან შიშს ვიქცე. მჯერა, რომ სანამ მისი მეგობარი

ვარ, ცუდად არ მოვიძევე. მსუტს ჩემი ყველა მეგობრის
საუკეთეს მეგობარი ის იყოს!"

ფინანსები შეჯიბრის დღეს მასწავლებელს წიგნის
შინააბსცედა ეტად ეს ჩანაწერი აჩვენა. გამაბრაზებელი
გამოვლენის დრო დადგა. ფინანსი ისევე ვერ გახდა პირველი.
უფრო მეტიც, ბასან ვერტი წიგნი ვერ წაიკითხა, პირველ
სამედიცინო ვერ მოხვდა ამჯერად. პირველ სამ ადგილას
გასულმა მეგობრებმა აიღეს კეთილი საჩუქრები და
თავიანთ ადგილას დასდნენ. შედეგების გამოცხადების
შემდეგ, მასწავლებელმა მოსწავლეებს მიმართა, რომ
გაჩემებელიყვნენ. ფინანსი დაუბახა. ყველას აინტერესებდა
რა მოხდებოდა. მასწავლებელს ფინანსის ჩანაწერი წაუკითხა
და მოხიბლულიყდა. ამიტომ ფინანსი მასთან მიიყვანა და
სთხოვა ეს ყველაფერი სმამალა მისი მეგობრებისთვისაც
წაუკითხა. აღუვებელმა ფინანსმა მეგობრებს წაუკითხა.
კითხვა რომ დაასრულა, მიუხედავად იმისა რომ ვერ
გაიმარჯვა, მასწავლებელმა მას წიგნი აჩუქა. ფინანსმა
იმისთვის, რომ ყუბანი ქრთმი საუკეთეს მეგობრად
მიიღო, უკვე ჯილდოვებოდა. შესყენებისას ყველა მეგობარი
მასთან მივიდა. ჰკითხეს თუ რომელი ისწავლა ყუბანი
ქრთმის კითხვა. ზოგიერთმა მათგანმა სთხოვა მისთვისაც
ესწავლებინა კითხვა. ფინანსი ფაფმას ნათქვამი გაასყენდა.
ჩვენს შუამავალს უთქვამს, "ადამიანებისგან ყველაზე
ბვირფასნი ისინი არიან, ვინც ყუბანს სწავლობენ და
ასწავლიან." ამან დაათქვამა და მეგობრებს ყუბანი ქრთმის
სწავლებაც დაუბახა.

muslim